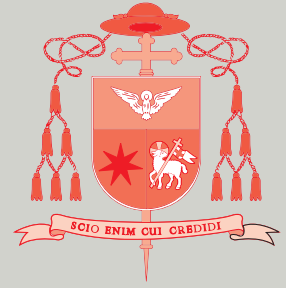

Butlletí

BISBAT DE TERRASSA

Juliol-Agost 2025

Butlletí del Bisbat de Terrassa

Núm. 55 (2025) IV

31 d'agost

Redacció i administració:

Bisbat de Terrassa. Mitjans de Comunicació Social
c/ Vinyals 47-49, 08221 Terrassa - Tel. 93 733 71 20; Fax 93 733 70 95
A/e: bisbatdeterrassa@bisbatdeterrassa.org

Església Diocesana

Bisbe diocesà

Homilies

Homilia en la S. E. Catedral Basílica del Sant Esperit amb motiu de l'Ofici de Festa Major de la ciutat de Terrassa. Diumenge 6 de juliol de 2025

Sr. Rector de la Catedral, preveres i diaca, seminaristes. Membres del Consell Pastoral de la parròquia del Sant Esperit, membres de la vida consagrada. Molt Honorable Sr. President del Parlament, Il·lm.. Sr Alcalde, Regidors, membres dels cossos de seguretat, representants de les entitats de la nostra ciutat, germans i germanes. Una salutació ben cordial als membres dels Geganters de Terrassa i a la Penya Barcelonista 1900 que enguany porteu el penó de la ciutat.

En aquests darrers dies preparatoris per a la festa major d'enguany he pogut comprovar com donem una importància especial als signes identitaris a través dels quals ens reconeixem com a membres d'una col·lectivitat, d'una gran família. El 75 aniversari dels gegants nous, per exemple, ha servit per recordar la nostra història més recent i la importància que tingué aquest fet en aquell any llunyà de 1950. O la Penya Barcelonista 1900 que compleix enguany 70 anys aglutinant un gran nombre de persones al voltant d'un esport amb el que comporta de cultivar valors tant importants com el civisme, el companyerisme o l'esperit d'equip. I més darrerament la posada a la venda dels mocadors de la festa major d'enguany i la manera ràpida com es van exhaurir també palesen aquesta necessitat d'identificar-nos d'una manera o altra com a comunitat, com a grup humà que compartim uns valors, que reconeixem unes arrels i que volem projectar un futur millor per a tots.

En aquesta homilia d'enguany voldria reflexionar sobre elements identitaris de la nostra cultura i ciutat a partir dels nostres patrons, els que avui celebrem i als quals invoquem com a protectors de la ciutat.

Seguint el fil del fragment de l'evangeli que acabem de proclamar, únicament aquells valors que som capaços de fer fructificar, semblantment al gra de blat colgat a terra, són els que perduren i ens configuren com a societat. Avui voldria fer referència a tres d'ells: el testimoniatge, l'amor i la solidaritat.

El testimoniatge va unit a la figura de Sant Pere, escollit per Jesús com a cap dels apòstols i principi de la unitat de la comunitat dels seus seguidors. Pere, segons els evangelis, va ser un dels primers deixebles que ho va deixar tot per seguir Jesús. Un home impulsiu i decidit, tot cor i estimació, que no dubta en oferir-se a Jesús però que en el moment de la prova se sent superat pels esdeveniments i nega conèixer el seu amic i ser dels seus. Però un home que ha fet una profunda experiència de Jesús i que aquesta experiència és més gran que les febleses humanes.

En l'apòstol Pere descobrim la importància de ser testimoni del que hom creu, espera i estima, testimoni de la Veritat, testimoni de Déu. A la nostra societat necessitem persones que siguin testimonis creïbles del que creuen i practiquen, amb honestedat i compromís, que generin espais de confiança i especialment de comunió, com ens recordava el papa Lleó en la festa de Sant Pere i Sant Pau d'enguany: *la història de Pere i Pau ens ensenya que la comunió a què el Senyor ens crida és una harmonia de veus i rostres, no anul·la la llibertat de cadascú. Els nostres patrons han recorregut camins diferents, han tingut idees diferents, de vegades es van enfrontar i van discutir amb franquesa evangèlica. Això no els va impedir viure la concòrdia apostolorum, és a dir, una viva comunió en l'Esperit, una fecunda sintonia en la diversitat.*

En segon lloc l'estimació, unida a la figura de Sant Valentí. Tot i que les tradicions no són concloents en la seva historiografia, se'l presenta com un metge romà que es convertí al cristianisme i fou ordenat prevere. I essent prevere, casava els soldats, tot i que això estava prohibit per l'emperador Claudi II, qui considerava incompatible la carrera de les armes amb la familiar. L'emperador, llavors, n'ordenà l'execució a mitjans del segle III.

En Sant Valentí descobrim aquesta capacitat de pensar en els altres, d'anteposar els altres, de crear veritables vincles de relació fonamentats en l'amor que ve de Déu, que és respectuós amb tothom i que convida a viure la vida amb aquesta capacitat d'estimar i donar-se, de dedicar-se al servei dels altres, del bé comú i de l'interès general. Necessitem persones que s'entreguen als altres, que serveixen perquè estimem el que

són, el que han rebut de Déu, i perquè volen fer-ho fructificar en el servei generós i altruista.

I en tercer lloc Sant Cristòfol, exemple de la solidaritat cristiana que ens ha arribat a través d'una curiosa tradició però que és molt gràfica. De la seva historiografia poca cosa ens ha arribat. Tanmateix perdura en l'imaginari col·lectiu aquell home, portador de Crist segons l'etimologia del seu nom, que ajudava els vianants a travessar els rius i que tingué una forta experiència de trobament amb el Crist, talment com si el portés a l'esquena travessant un cabalós riu. Probablement estem fent referència a un màrtir de començaments del segle III.

Sota la imatge d'aquest patró hi descobreixo el sentit de la solidaritat que ha d'impregnar les nostres vides com a ciutadans. L'informe anual de Càritas, fet públic no fa gaires dies, ens presenta una situació de precarietat per moltes famílies, que malauradament viuen cronificades en la pobresa, amb una dificultat no resolta d'accés a l'habitatge. Un informe que recull també la situació de moltes persones grans que pateixen la soledat, o de joves que difícilment poden tenir accés a un futur garantit. Ser com Sant Cristòfol, vol dir també prendre consciència com a societat que som una comunitat única i global, i que la capacitat de viure la solidaritat l'hem d'exercir tots junts, no com una tasca només d'uns, administracions públiques i les institucions, sinó que depèn de l'aportació de tots sortir-nos-en com a societat.

Benvolguts germans i germanes, desitjar-nos una bona festa major és mirar el futur però no perdre de vistes les nostres arrels, que ens donen identitat com a persones i com a comunitat. Des d'aquesta perspectiva, us desitjo una bona festa major.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Cartes dominicals

Vacances de cristià? (6 de juliol de 2025)

Cada any, quan arriba el temps de l'estiu es produeixen canvis en la vida de moltes persones. Tenim uns hàbits, uns costums per a l'hivern i uns altres per a l'estiu, i no només a les famílies on hi ha infants o joves que comencen les vacances un cop acabat el curs acadèmic.

És bo recordar una vegada més que descansar és certament necessari i que ja el Senyor en la creació del món va disposar sis dies per a treballar i un per a descansar. El descans és una necessitat per al cos, encara que no tots en poden gaudir, i també per a l'ànima. Per això, el descans s'ha de preveure i organitzar també, un temps que per a la majoria de nosaltres es duu a terme durant els mesos d'estiu.

La pregunta que ens podem formular és: hi ha també descans de ser cristià? És a dir, és correcte parlar de vacances de cristians? De fet, sabem la resposta i sabem que evidentment no és així. No hi pot haver vacances perquè ser cristians no consisteix a fer coses que cansen, sinó en una relació d'amistat amb Déu. I ni en la família humana ni en l'amistat humana ni en la família de Déu no podem fer vacances perquè es tracta d'una relació d'amor. I és clar que l'amor, si és autèntic, no fa vacances.

L'amistat amb Déu i les seves conseqüències no es poden aturar pel fet d'arribar a l'estiu. La relació amb Déu, la pregària, la Missa, l'atenció als pobres no poden fer vacances perquè no podem fer-ne de la nostra condició de fills de Déu. I sigui a l'hivern o sigui a l'estiu som sempre fills de Déu, Ell és sempre el nostre Pare i nosaltres som germans sempre entre nosaltres.

Acollim el temps de l'estiu com una oportunitat que Déu ens dona per recuperar forces, sí, però també per restablir les nostres relacions amb Ell i amb els germans, per dedicar més temps a la família i als amics, per dedicar-ne també més a la pregària, per llegir pot ser aquell llibre que no hem tingut ocasió de gaudir durant l'any.

«El setè dia, doncs, Déu va reposar de tota l'obra que havia fet. Déu va beneir el dia setè i en va fer un dia sagrat, perquè aquell dia reposà de la seva obra creadora» (Gn 2, 2-3). Agraïm i aprofitem, doncs, el temps de descans que Déu ens ofereix a l'estiu.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Cuidar el cuidador (13 de juliol de 2025)

És una expressió que es fa sovint avui dia. Si ens entretenim a mirar per les xarxes socials les propostes i els consells que s'acostumen a oferir per tal de cuidar-se i portar una vida saludable, la major part d'aquests consells fan referència a qüestions relacionades amb l'alimentació, l'exercici, i ara a l'estiu les altes temperatures.

Però més enllà de tot això de tipus més aviat físic i que és bo tenir present, es troben també alguns altres consells que incideixen més aviat en les relacions interpersonals i que fan referència al tipus de societat en què vivim, amb les presses, amb inquietuds, i amb la necessitat de compartir més amb els que estimem, amb les persones que tenim més a prop, generant experiències positives i enriquidores o estimulants la creativitat.

Si parlem de cuidar-nos no es tracta, per tant, d'un acte individualista que repercuteix sobre mi únicament. En la mesura que pensem i actuem en plural ens cuidem els uns als altres, i això ens ajuda a sentir-nos més família i comunitat, a l'estil de Jesús de Natzaret. Estar millor perquè els altres estiguin millor.

I avançant encara més en aquesta reflexió ens podríem fixar en Jesús, com cuida ell les relacions a través dels textos evangèlics. Podem trobar un bon nombre de textos en els quals Jesús sap estar atent a les persones que l'envolten, es fixa en els detalls, comparteix moments amb els amics, accepta la invitació per trobar-se amb gent nova, gaudeix de la bona companyia. Són moments als quals Ell els dona importància i no és únicament el fet de trobar-se per evadir-se o descansar, o per cuidar-se personalment. Per Jesús cada persona és especial, cada conversa és única, podríem dir que Ell ajuda a transcendir el quotidià i situar-lo en un nivell de profunditat espiritual, d'experiència de comunió, d'enriquiment interior, d'expressió de l'amor de Déu que compartim els uns amb els altres.

Això em fa pensar en alguns col·lectius importants amb els quals ho podem experimentar i enriquir-nos mútuament. Penso en les nostres famílies, amb les que aquests dies podem compartir més moments per créixer com a persones i com a fills de Déu, i per aprendre els uns dels altres i junts. Penso també en les persones grans, en els nostres avis, en aquells que tenen molta experiència per compartir i per enriquir-nos amb la seva saviesa acumulada al llarg dels anys. I penso també en el problema de la soledat de moltes persones, grans o joves, problema que ha dut alguns països d'Europa a crear fins i tot un «ministeri de la soledat».

La millor manera de cuidar-se un és fer-ho amb els altres, cuidant-nos els uns als altres, creixent junts en comunitat, perquè així hem estat creats per Déu. Però la comunitat, l'amistat, s'ha de construir cada dia, i per això potser la millor manera de fer-ho és viure atents als qui ens envolten, compartir el nostre temps, la nostra proximitat amb els altres, pensar en els altres abans que en nosaltres mateixos. El model el tenim una vegada més en Jesús i en els evangelis, en Aquell que donà la vida pels seus germans.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Reflexionant sobre l'educació (20 de juliol de 2025)

Un any més, el passat cap de setmana es va dur a terme la peregrinació d'estiu dels mestres i professors de les escoles de la diòcesi, enguany a Santiago de Compostela. Un any més ha estat una trobada agradable, amb una bona convivència que ens ajuda a reflexionar, una vegada més també, sobre les inquietuds i neguits dels quals es dediquen a l'educació dels infants i adolescents. Una tasca mai prou agràida, que mereix el nostre reconeixement i que no està exempta de dificultats de tota mena.

L'educació és un procés, un itinerari de creixement, un camí en el qual tots els elements tenen la seva importància. Semblantment, a un pelegrinatge l'educació comporta un treball en equip, en el que tots tenen quelcom a aportar perquè tots ens necessitem els uns als altres. Els mestres i professors amb la seva professionalitat, les famílies que confien en el projecte educatiu i amb la seva col·laboració, i els alumnes que amb les seves capacitats i potencialitats creixen i es van desenvolupant a mesura que avancen en el camí de la vida.

A més d'aquest treball compartit és important tenir clara quina és la meta, quin és l'objectiu. I aquest no és altre que construir veritables persones humanes, col·laborant entre tots per tal que els alumnes desenvolupin les seves capacitats per esdevenir persones madures, bons ciutadans, capaços d'incidir en la vida social i ser així factors de la construcció d'un món millor. Un procés en el qual és molt important l'estímul i la motivació d'uns i altres, perquè és una missió compartida.

Per això és rellevant reflexionar en el treball dels nostres centres educatius. Perquè l'escola cristiana, d'una manera o altra, sovint està en el punt de mira de molts, des de mitjans de comunicació fins a organismes

administratius i polítics. A vegades, informacions esbiaixades o volgudament interessades poden portar a qüestionar aquesta presència, la de les escoles cristianes, a la societat, adduint una possible lesió dels drets de les famílies. Però l'objectiu d'una escola cristiana és el mateix que el de totes les escoles, respectant la llibertat de la família, però afegint-hi l'ofertament des de la llibertat d'uns criteris i valors concrets, els de Jesucrist de Natzaret i l'evangeli. Entenent que la responsabilitat última de l'educació pertany sempre a la família caldrà reconèixer, però, que és del tot necessària la mútua col·laboració entre aquesta i les escoles perquè l'objectiu és el mateix per a tots.

Ara, acabat ja el curs escolar, cal reiterar una vegada més l'agraïment de la diòcesi per la dedicació de tants mestres, professors i personal no docent que fan de la seva vida una veritable vocació al servei de l'educació de les futures generacions. Una vocació que viuen amb goig i il·lusió, amb l'esperança de veure els seus fruits recompensats, encara que també amb les dificultats pròpies de la condició humana en el procés de creixement dels infants i joves. Gràcies, una vegada més a tots en nom de l'Església, sí, i també de tota la societat.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Jubileu de joves: començar de nou (27 de juliol de 2025)

Hi ha moments que marquen un abans i un després. Moments que són importants no pas perquè surtin a les notícies, sinó perquè són d'una gran profunditat espiritual i marquen la vida de moltes persones. Per a molts joves de la nostra diòcesi, aquest estiu serà un d'aquests moments: marxem junts a Roma, al cor de l'Església i de la fe. I no només per veure, sinó sobretot per viure i escoltar.

Roma no és només la ciutat eterna i la seu del papa. Roma és la ciutat on reposen les restes de sant Pere i sant Pau, els dos grans testimonis, columnes que van gastar la vida per Crist. Ens hi acostem com qui s'acosta al lloc on es fonamenta la nostra fe. No anem a fer turisme: és una crida a tornar a les arrels, a deixar que alguna cosa ens toqui, ens cremi, ens mogui.

Sant Pere i sant Pau no eren perfectes. Coneixem les seves vides. Però tots dos van deixar-se transformar per la trobada amb el Ressuscitat. Tots

dos van posar el cos i l'ànima pel seu Senyor i per l'Evangeli. El seu fracàs aparent es va convertir en missió d'apostolat, la seva por en coratge, la seva ferida en manifestació del poder de Déu. I és això el que anem a buscar: una fe que no s'explica només amb paraules, sinó amb el testimoniatge de vides entregades.

A les basíliques de Roma travessarem la Porta Santa. Però l'important no és el gest exterior. El que importa és si alguna cosa es mou per dins. Si ens sentim mirats per Crist que no ens demana res més que deixar-nos estimar.

Hi ha joves que potser arribaran cansats, desorientats, ferits, plens de preguntes. I justament per això són els primers destinataris d'aquest pelegrinatge. Perquè Crist no crida els que no el necessiten, sinó els que tenen fam i set. I enmig del soroll del món, que promet molt i dona poc, ens cal un lloc on tot s'aturi, on tot torni a començar. Aquest és el miracle del Jubileu: un instant en què el temps es fa espai de gràcia, on el cor s'eixampla i deixa entrar Déu.

I no anem sols. Caminar amb altres –això és sinodalitat– ens recorda que no hi ha vocació cristiana que neixi d'un mateix ni es pugui viure sol. La fe neix de l'oïda (cf. Rm 10,17), neix de quan un altre et mostra el rostre veritable de Déu. Quan la joia d'un altre encén la teva. Quan algú et parla de Jesús i saps que no et parla d'un llibre, sinó d'algú viu.

Quan tornem, no portarem «souvenirs», portarem el tresor de l'experiència viscuda. La gràcia de tornar a començar, perquè ens diu Crist: «jo faré que tot sigui nou» (Ap 21,5).

Ara bé, sabem que al pelegrinatge exterior hi correspon un pelegrinatge interior. Això vol dir que l'experiència que viuran els joves en el Jubileu, també la podem experimentar nosaltres des de casa. Podem seguir també els actes del Jubileu dels joves pels mitjans de comunicació, unir-nos en la pregària i l'Eucaristia, podem meditar allò que digui el Sant Pare i demanar la força de l'Esperit Sant perquè tot ho faci nou en nosaltres.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Activitats del Sr. Bisbe

Juliol

- Dia 1: Sortida de final de curs de la Fundació Escola i Vida al Monestir de Montserrat a les 10h
- Dia 2: Visites programades
Reunió i trobada del clergat de l'arxiprestat de Montseny, a Santa Maria de Cardedeu, a les 13h
- Dia 3: Visites programades
Reunió i trobada conjunta del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics i el Col·legi de Consultors a Bigues a les 13h
- Dia 4: Visites programades
- Dia 5: Visites programades
Confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Terrassa a les 19:30h
- Dia 6: Ofici solemne de Festa Major de Terrassa a la Catedral a les 9:30h
- Dia 7: Benedicció i inauguració de la botiga Moda Re- APASOMI de Càritas diocesana a Rubí a les 19h
- Dia 8: Visites programades
- Dies 9-11: Reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense a Tartera (La Cerdanya)
- Dies 11-13: Pelegrinatge de la Fundació Escola i Vida a Santiago de Compostela
- Dies 14-15: Reunió de formadors del Seminari diocesà a Montserrat
- Dia 16: Visites programades
- Dia 17: Conferència al IV Congrés Europeu de Franciscans Seglars a la Casa Mongent dels Maristes, a Llinars del Vallès, a les 10h
Visites programades

- Dia 18: Visites programades
Ofrena floral del Terrassa FC a la Catedral a les 19h
- Dia 19: Ordenació episcopal i inici de ministeri de Mons. Daniel Palau Valero a la Catedral de Lleida a les 11h
- Dia 20: Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallés a les 12h
- Dies 21-24: Visites programades
- Dia 26: Missa d'enviament de joves, al pelegrinatge jubilar a Roma, a la Catedral a les 18h
- Dies 28-31: Jubileu dels Joves a Roma

Agost

- Dies 1-4: Jubileu dels Joves a Roma
- Dia 19: Visites programades
- Dies 26-27: Visites programades

Secretaria General i Cancelleria

Calendari de curs 2025-2026

1. ACTES DIOCESANS I CAMPANYES

OCTUBRE

Diumenge 19: Solemnitat de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi
Jornada Mundial de les Missions (Domund)

NOVEMBRE

Diumenge 9: Jornada de Germanor

Dies 15 i 16: XIII Jornades Transmet

Diumenge 16: Jornada Mundial dels Pobres

DESEMBRE

Diumenge 21: Col·lecta de Nadal de Càritas

Dijous 25: Solemnitat de la Nativitat del Senyor

Diumenge 28: Jornada de la Sagrada Família

Cloenda diocesana de l'Any Jubilar 2025 a la Catedral a les 20h

FEBRER

Dilluns 2: Jornada de la Vida Consagrada

Diumenge 8: Campanya de Mans Unides contra la Fam

Dimecres 18: Dimecres de Cendra

MARÇ

Diumenge 22: Dia del Seminari

ABRIL

Divendres 3: Divendres Sant. Col·lecta pels Sants Llocs

Diumenge 5: Solemnitat de la Resurrecció del Senyor

MAIG

Diumenge 24: Solemnitat de Pentecosta. Jornada de l'Apostolat Seglar

JUNY

Diumenge 7: Solemnitat de Corpus Christi i Col·lecta de Càritas

2. PREVERES I DIAQUES

SETEMBRE

Dilluns 29: Trobada diocesana del clergat en el Bisbat a les 9:30h

OCTUBRE

Dies 26-27: Trobada de preveres joves a Caldes de Montbui

NOVEMBRE-DESEMBRE

Dissabte 29: Trobada de diaques al Seminari diocesà a les 10h

Dies 30N-1D: Trobada de preveres joves a Caldes de Montbui

Dilluns 1: Recés d'Advent del clergat a Caldes de Montbui a les 11h

Dilluns 29: Trobada diocesana del clergat en el Bisbat a les 9h i dinar de Nadal del clergat i els seminaristes a Matadepera

GENER

Dies 18-19: Trobada de preveres joves a Caldes de Montbui

Dimecres 21: Trobada del diaconat amb motiu de la festa de Sant Fructuós, Sant Auguri i Sant Eulogi a la Catedral a les 19h

FEBRER

Dilluns 9: Trobada diocesana del clergat en el Bisbat a les 9:30h

Dilluns 23: Recés de Quaresma del clergat al Centre Borja a les 11h

MARÇ

Dies 1-6: Exercicis espirituals per a preveres a Caldes de Montbui

Dies 7-8: Exercicis espirituals per a diaques, aspirants, candidats i les seves esposes a Can Xammar (L'Ametlla del Vallès)

Dimarts 31: Missa Crismal a la Catedral a les 11h
Dinar del clergat i seminaristes a la Fundació Busquets a les 13:30h

ABRIL

Dies 12-13: Trobada de preveres joves a Caldes de Montbui

MAIG

Dilluns 4: Excursió de final de curs del clergat

3. CONSELLS DIOCESANS**SETEMBRE**

Dimecres 17: Consell Diocesà de Càritas en el Bisbat a les 11h

Divendres 19: Consell Episcopal amb delegats generals en el Bisbat a les 11h

OCTUBRE

Divendres 10: Consell Episcopal amb arxiprestes en el Bisbat a les 11h

Dijous 30: Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics en el Bisbat a les 19h

Divendres 31: Col·legi de Consultors en el Bisbat a les 11h

NOVEMBRE

Divendres 7: Consell Presbiteral en el Bisbat a les 11h

Dissabte 22: Consell Pastoral Diocesà en el Bisbat a les 10h

DESEMBRE

Dijous 4: Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics en el Bisbat a les 19h

Divendres 5: Col·legi de Consultors en el Bisbat a les 11h

Dimecres 10: Consell Diocesà de Càritas en el Bisbat a les 11h

GENER

Divendres 23: Consell Episcopal amb delegats generals en el Bisbat a les 11h

FEBRER

Divendres 13: Consell Episcopal amb arxiprestes en el Bisbat a les 11h

Divendres 20: Consell Presbiteral en el Bisbat a les 11h

Dijous 26: Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics en el Bisbat a les 19h

Divendres 27: Col·legi de Consultors en el Bisbat a les 11h

MARÇ

Dimecres 18: Consell Diocesà de Càritas en el Bisbat a les 11h

ABRIL

Dissabte 18: Consell Pastoral Diocesà en el Bisbat a les 10h

MAIG

Divendres 8: Consell Episcopal amb arxiprestes en el Bisbat a les 11h

Dijous 21: Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics en el Bisbat a les 19h

Divendres 22: Col·legi de Consultors en el Bisbat a les 11h

Dimecres 27: Consell Diocesà de Càritas en el Bisbat a les 11h

Divendres 29: Consell Presbiteral en el Bisbat a les 11h

JUNY

Divendres 5: Consell Episcopal amb delegats generals i delegats episcopals en el Bisbat a les 11h

4. TROBADES I DELEGACIONS**SETEMBRE**

Dissabte 20: Catequesi. Trobada diocesana jubilar de catequistes a la Catedral a les 10h

OCTUBRE

Dissabte 4: DeleJove. Har Tabor a Can Guitet (Montmeló) a partir de 16h

Dissabte 25: DeleJove. Mil·lenari Jove a Montserrat (SIJ)

NOVEMBRE

Dissabte 8: Ensenyament. Trobada de professors de religió a Terrassa a les 10h

Religiositat popular. Trobada diocesana jubilar de germanats i confraries al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a les 18h

- Diumenge 9: Pastoral Familiar. Trobada de famílies
- Divendres 14: DeleJove. XIII Jornades Transmet. Escola de pregària a la Catedral a les 20h
- Dissabte 15: DeleJove. Trobada d'adolescents amb LifeTeen al col·legi Maristes La Immaculada i la basílica de la Sagrada Família de Barcelona a partir de les 16:30h

DESEMBRE

- Diumenge 7: DeleJove. Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mercè de Barcelona

GENER

- Dies 24-25: Laïcat. Recés de la Delegació general de Laïcat, Família i Vida a Caldes de Montbui
- Dilluns 26: Ecumenisme. Cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians a la Catedral a les 19h

FEBRER

- Dies 6-8: DeleJove. Exercicis espirituals per noies a Caldes de Montbui
- Dissabte 7: Pastoral de la Salut. Jornada diocesana de formació a la parròquia de Sant Esteve de Granollers a les 10h
- Diumenge 8: Vida Consagrada. Trobada diocesana de religiosos en el Centre Borja a les 17h
- Dies 9-15: Pastoral Familiar. Setmana del Matrimoni
- Dies 13-15: DeleJove. Exercicis espirituals per nois a Caldes de Montbui
- Diumenge 15: Pastoral Familiar. Trobada de famílies i missa de cloenda amb motiu de la Setmana del Matrimoni
- Dies 20-22: DeleJove. Recés Bartimeu
- Dissabte 21: Seminari diocesà. Trobada d'escolans a partir de les 10h
- Diumenge 22: Catecumenat. Ritu d'elecció de catecúmens a la Catedral a les 20h

MARÇ

Diumenge 15: Migrants. Trobada diocesana de pastoral amb migrants

Divendres 20: DeleJove. Trobada d'adolescents al Seminari diocesà

Dissabte 21: Seminari diocesà. Jornada de portes obertes del Seminari i Vetlla de Pregària per les Vocacions

Diumenge 22: Laïcat. Recés de Quaresma al col·legi Pureza de Maria a les 9:30h

ABRIL

Diumenge 19: Pastoral Familiar. Trobada de famílies

MAIG

Dijous 7: Pastoral Universitària. Trobada diocesana d'universitaris a la parròquia de Sant Pere de Terrassa a les 19:30h

Divendres 8: DeleJove. Trobada d'adolescents

Dissabte 9: Pastoral Obrera. Trobada diocesana de Pastoral Obrera

Divendres 15: DeleJove. Escola de pregària a la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès a les 20h

Dissabte 16: Ensenyament. Trobada de professors de religió a la parròquia de Sant Esteve de Granollers a les 10h

Diumenge 24: Laïcat. Trobada de Pentecosta a la Catedral a les 17:30h

JUNY

Divendres 12: Catequesi. Trobada final de curs de catequistes al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a les 17h

JULIOL-AGOST

Dies 19-24J: DeleJove. *Be Apostle* per adolescents a Bellver de Cerdanya

Dies 27J-1A: DeleJove. Pelegrinatge de diocesà de joves

Dies 21-23A: Pastoral Familiar. Convivències familiars

Vida diocesana

Crònica diocesana

Les escoles de la diòcesi de Terrassa celebren el final de curs a Montserrat

Les escoles de la diòcesi de Terrassa van celebrar el final de curs el 1r de juliol al Monestir de Montserrat, amb motiu del mil·lenari del cenobi benedictí. El bisbe Salvador va presidir la Missa Conventual, i els 165 mestres i professors participants van visitar el Museu, l'exposició del Mil·lenari i van gaudir de la projecció del videomapatge Lux Splendens. La jornada va concloure amb un dinar de germanor.

Trobada d'estiu del Col·legi de Consultors i el Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

El dijous 3 de juliol va tenir lloc la trobada de final de curs dels membres del Col·legi de Consultors i del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics. La reunió va tenir lloc a Bigues i, posteriorment, es va compartir un dinar de germanor. El Sr Bisbe agrai la dedicació i suport dels membres dels dos consells.

Moda re- obre la seva primera botiga a Rubí per fomentar l'ocupació i el consum responsable

Moda re-, cooperativa social de Càritas, va inaugurar la seva primera botiga a Rubí, combinant venda de roba de segona mà amb formació laboral i inclusió social el dia 7 de juliol. El bisbe Salvador Cristau va beneir l'espai durant l'acte inaugural.

Els professors de la diòcesi peregrinen a Santiago

Entre l'11 i el 13 de juliol, mestres, professors i personal no docent de diverses escoles de la diòcesi de Terrassa van participar en la peregrinació d'estiu a Santiago de Compostela, presidida per Mons. Salvador Cristau. Alguns professors feren el darrer tram del camí a peu, arribant-hi el dissabte al matí. La major part es traslladà en avió. Divendres a la tarda es participà a la missa del pelegrí. Dissabte a la tarda tingué lloc un recorregut guiat pels principals espais de la ciutat i la celebració de l'Eucaristia, i diumenge el bisbe Salvador va presidir la missa del pelegrí a la catedral compostel·lana.

Campaments d'adolescents *Be Apostle*

Més de 150 adolescents de diverses parròquies de la diòcesi i amb alguns representants de l'arxidiòcesi de Barcelona han participat, entre els dies 20 i 25 de juliol, en els campaments d'estiu, *Be Apostle*, organitzats per la Delegació de Joventut a l'Alberg Bruna (Cerdanya). Durant aquests dies s'ha pregat i celebrat la fe, s'han compartit inquietuds i també es va aprofundir en la vida cristiana.

Prop de 700 joves de Terrassa entre el milió de joves a Roma

Prop de 700 joves de la diòcesi de Terrassa van participar del 28 de juliol al 3 d'agost al Jubileu dels Joves a Roma, presidits per Mons. Salvador Cristau. Durant la seva estada alguns van saludar el Sant Pare i dedicaren tot un dia a visitar Roma i passar per la Porta Santa.

A la casa Fraterna Domus, on van estar allotjats van assistir a diverses catequesis sobre la vocació cristiana i el compromís, així com diversos moments lúdics i de pregàries i la celebració diària de l'Eucaristia.

El divendres van participar a la Missa a la Plaça de Sant Pere organitzada pel Departament de Joventut de la Conferència Episcopal Espanyola. El dissabte al vespre es traslladaren a Tor Vergata per assistir a la Vetlla de Pregària i la Missa de cloenda el diumenge, actes presidits pel papa Lleó. En acabar iniciaren el seu retorn cap a la diòcesi.

Per altra banda, prèviament, el dia 29 de juliol Mons. Saiz Meneses, actualment arquebisbe de Sevilla, va celebrar la Missa a la Catedral de Terrassa amb els 700 joves de l'Arxidiòcesi de Sevilla que anaven en peregrinació cap a Roma per participar també en el Jubileu dels joves.

Convivències familiars

A finals d'agost s'han celebrat les convivències per famílies que organitza cada any la Delegació de Pastoral Familiar del 22 al 24 d'agost a Sant Pau de Segúries. Es va treballar la fe, es feren excursions i activitats lúdiques per tota la família, amb activitats formatives adreçades als pares.

El cardenal Cristóbal López a la diòcesi

El diumenge 24 d'agost el cardenal de Rabat, Cristóbal López Romero, va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres, d'on és rector el seu cosí germà, Mn. Alfons Gea Romero. Posteriorment, tingué lloc un col·loqui en el qual el cardenal subratllà que, més que parlar dels musulmans, cal parlar amb els musulmans.

El bisbe David Abadías presideix la festa major de Granollers

El diumenge 31 d'agost, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, va presidir la festa major de Granollers. En el decurs de la celebració es va expressar l'agraïment a les Religioses Carmelites Vedrunes, que tanquen una de les dues comunitats que fins ara tenien a la ciutat, mantenint la seva presència a la ciutat amb la comunitat a l'Hospital de Granollers.

Santa Seu

Sant Pare

FELIÇ AQUELL QUE NO HA PERDUT L'ESPERANÇA! (cf. Sir 14,2)

Missatge del Sant Pare Lleó XIV per a la V Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran 27 de juliol de 2025

Benvolguts germans i germanes:

El Jubileu que estem vivint ens ajuda a descobrir que l'esperança sempre és font d'alegria, a qualsevol edat. Quan aquesta ha estat temperada pel foc d'una existència llarga, esdevé font d'una benaurança plena.

La Sagrada Escripura presenta diversos casos d'homes i dones ja d'edat avançada, als quals el Senyor convida a participar en els seus designis de salvació. Pensem en Abraham i Sara: sent ja ancians, resten incrèduls davant la paraula de Déu, que els promet un fill. La impossibilitat d'engendrar semblava haver-los tret la mirada d'esperança respecte al futur.

La reacció de Zacaries davant l'anunci del naixement de Joan Baptista no és diferent: «Com sabré que això és veritat? Tant jo com la meva esposa som massa grans» (Lc 1,18). La vellesa, l'esterilitat i la decadència semblen apagar les esperances de vida i de fecunditat de tots aquests homes i dones. També la pregunta que Nicodem fa a Jesús, quan el Mestre li parla d'un "naixement nou", sembla purament retòrica: «Com pot néixer un home que ja és vell? Ha de tornar a entrar a les entranyes de la mare per poder néixer?» (Jn 3,4). No obstant això, cada vegada, davant d'una resposta aparentment òbvia, el Senyor sorprèn els seus interlocutors amb una intervenció de salvació.

La gent gran, signe d'esperança

A la Bíblia, Déu mostra moltes vegades la seva providència dirigint-se a persones d'edat avançada. Així passa no només amb Abraham, Sara, Zacaries i Elisabet, sinó també amb Moisès, cridat a alliberar el seu poble sent octogenari (cf. Ex 7,7). Amb aquestes eleccions, Déu ens ensenya que, als seus ulls, la vellesa és un temps de benedicció i de gràcia, i que per a Ell els ancians són els primers testimonis d'esperança. «Quin és aquest temps de la vellesa? –es pregunta sobre això sant Agustí– Déu et respon: “Oh, quan les teves forces realment s'esvaeixin, perquè la meua força romangui en tu i tu puguis dir amb l'apòstol: Quan soc feble és quan realment soc fort”» (Comentari als Salms 70, 11). El fet que el nombre de persones en edat avançada estigui en augment aleshores es converteix per a nosaltres en un signe dels temps que estem cridats a discernir, per a llegir correctament la història que vivim.

La vida de l'Església i del món, en efecte, només s'entén en la successió de les generacions, i abraçar una persona gran ens ajuda a comprendre que la història no s'esgota en el present, ni es consumeix entre trobades fugaces i relacions fragmentàries, sinó que s'obre pas cap al futur. Al llibre del Gènesi trobem el commovedor episodi de la benedicció donada per Jacob, ja gran, als seus nets, els fills de Josep. Les seves paraules els animen a mirar el futur amb esperança, com en el temps de les promeses de Déu (cf. Gn 48,8-20). Per tant, si és veritat que la fragilitat de la gent gran necessita del vigor dels joves, també és veritat que la inexperiència dels joves necessita del testimoni de la gent gran per a projectar amb saviesa el futur. Com els nostres avis han estat sovint per a nosaltres exemple de fe i devoció, de virtuts cíviques i compromís social, de memòria i perseverança en les proves! Aquest llegat bell, que ens han transmès amb esperança i amor, sempre serà per a nosaltres motiu de gratitud i de coherència.

Signes d'esperança per a la gent gran

El Jubileu, des dels seus orígens bíblics, ha representat un temps d'alliberament: els esclaus eren alliberats, els deutes condonats, les terres restituïdes als seus propietaris originaris. Era un moment de restauració de l'ordre social volgut per Déu, en el qual es reparaven les desigualtats i les opressions acumulades amb els anys. Jesús renova aquests esdeveniments d'alliberament quan, a la sinagoga de Natzaret, proclama la bona notícia als pobres, la vista als cecs, l'alliberament dels captius i la llibertat als oprimits (cf. Lc 4,16-21).

Mirant les persones grans des d'aquesta perspectiva jubilar, també nosaltres estem cridats a viure amb elles un alliberament, sobretot de la soledat i de l'abandonament. Aquest any és el moment propici per a realitzar-la; la fidelitat de Déu a les seves promeses ens ensenya que hi ha una benaurança en la vellesa, una alegria autènticament evangèlica, que ens demana enderrocant els murs de la indiferència, que sovint empresonen la gent gran. Les nostres societats, en totes les seves latituds, s'estan acostumant massa sovint a deixar que una part tan important i rica del seu teixit sigui marginada i oblidada.

Davant d'aquesta situació, és necessari un canvi de ritme, que testifiqui una assumpció de responsabilitat per part de tota l'Església. Cada parròquia, cada associació, cada grup eclesial està cridat a esdevenir protagonista de la "revolució" de la gratitud i de la cura, i això s'ha de realitzar visitant sovint les persones grans, creant per a elles i amb elles xarxes de suport i de pregària, entreteixint relacions que puguin donar esperança i dignitat a qui se sent oblidat. L'esperança cristiana ens impulsa sempre a arriscar més, a pensar en gran, a no contentar-nos amb l' statu quo. En aquest cas, a treballar per un canvi que restitueixi a la gent gran estima i afecte.

Per això, el papa Francesc va voler que la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran se celebrés sobretot anant a l'encontre de qui està sol. I per aquesta raó, s'ha decidit que els qui no puguin venir a Roma aquest any, en pelegrinatge, «podran aconseguir la Indulgència jubilar si visiten durant un temps adequat els [...] ancians en soledat, [...] si fan un pelegrinatge cap a Crist present en ells (cf. Mt 25,34-36)» (Penitenciària Apostòlica, Normes sobre la concessió de la Indulgència jubilar, III). Visitar un ancià és una manera de trobar-nos amb Jesús, que ens allibera de la indiferència i la soledat.

En la vellesa es pot esperar

El llibre del Siràcida afirma que la benaurança és d'aquells que no han perdut la seva esperança (cf. 14,2), deixant entendre que en la nostra vida –especialment si és llarga– hi pot haver molts motius per a tornar la vista enrere, més que cap al futur. No obstant això, com va escriure el papa Francesc durant el seu darrer ingrés a l'hospital, «el nostre físic és feble però, fins i tot així, res no pot impedir-nos estimar, pregar, entregar-nos, ser els uns per als altres, en la fe, senyals lluminosos d'esperança» (Angelus, 16 de març de 2025). Tenim una llibertat que cap dificultat no ens pot treure: la d'estimar i pregar. Tots, sempre, podem estimar i pregar.

El bé que volem per als nostres éssers estimats –el cònjuge amb qui hem passat gran part de la vida, pels fills, pels nets que alegren les nostres jornades– no s’apaga quan les forces s’esvaeixen. Al contrari, sovint aquest afecte és precisament el que revifa les nostres energies, donant-nos esperança i consol.

Aquests signes de vitalitat de l’amor, que tenen la seva arrel en Déu mateix, ens donen valentia i ens recorden que «la vida d’homes que vivim per fora es va consumint, però la que vivim dins nostre es va renovellant cada dia» (2Co 4,16). Per això, especialment en la vellesa, perseverem confiats en el Senyor. Deixem-nos renovar cada dia per l’encontre amb Ell, en la pregària i en la Santa Missa. Transmetem amb amor la fe que hem viscut durant tants anys, en la família i en les trobades quotidianes; lloem sempre Déu per la seva benvolença, conreem la unitat amb els nostres éssers estimats, que el nostre cor abasti a qui està més lluny i, en particular, a qui viu en una situació de necessitat. Serem signes d’esperança, a qualsevol edat.

Vigilia de Oración con los jóvenes

Tor Vergata, 2 de agosto de 2025

Pregunta 1 – Amistad

Santo Padre, somos hijos de nuestro tiempo. Vivimos en una cultura que nos pertenece y que, sin darnos cuenta, nos va moldeando; está marcada por la tecnología, especialmente en el ámbito de las redes sociales. Frecuentemente nos ilusionamos de tener muchos amigos y de crear relaciones cercanas, mientras que cada vez más seguido experimentamos diversas formas de soledad. Estamos cerca y conectados con tantas personas y, sin embargo, no son relaciones verdaderas y duraderas, sino efímeras y comúnmente ilusorias.

Santo Padre, mi pregunta es: ¿cómo podemos encontrar una amistad sincera y un amor genuino que nos lleven a la verdadera esperanza? ¿Cómo la fe puede ayudarnos a construir nuestro futuro?

Santo Padre

Queridos jóvenes, las relaciones con otras personas son indispensables para cada uno de nosotros, empezando por el hecho de que todos los

hombres y mujeres del mundo nacen como hijos de alguien. Nuestra vida comienza con un vínculo y es a través de los vínculos que crecemos. En este proceso, la cultura juega un papel fundamental: es el código con el que nos entendemos a nosotros mismos e interpretamos el mundo. Como un diccionario, cada cultura contiene tanto palabras nobles como palabras vulgares, valores y errores que hay que aprender a reconocer. Buscando con pasión la verdad, no sólo recibimos una cultura, sino que la transformamos a través de elecciones de vida. La verdad, en efecto, es un vínculo que une las palabras a las cosas, los nombres a los rostros. La mentira, en cambio, separa estos aspectos, generando confusión y malentendidos.

Entre las muchas conexiones culturales que caracterizan nuestra vida, internet y las redes sociales se han convertido en «una extraordinaria oportunidad de diálogo, encuentro e intercambio entre personas, así como de acceso a la información y al conocimiento» (Papa Francisco, *Christus vivit*, 87). Sin embargo, estos instrumentos resultan ambiguos cuando están dominados por lógicas comerciales e intereses que rompen nuestras relaciones en mil intermitencias. A este respecto, el Papa Francisco recordaba que a veces los «mecanismos de la comunicación, de la publicidad y de las redes sociales pueden ser utilizados para volvernos seres adormecidos, dependientes del consumo». Entonces nuestras relaciones se vuelven confusas, ansiosas o inestables. Cuando el instrumento domina al hombre, el hombre se convierte en un instrumento: sí, un instrumento de mercado y a su vez en mercancía. Sólo relaciones sinceras y lazos estables hacen crecer historias de vida buena.

Queridos jóvenes, toda persona desea naturalmente esta vida buena, como los pulmones tienden al aire, ¡pero cuán difícil es encontrarla! Hace siglos, san Agustín captó el profundo deseo de nuestro corazón, aun sin conocer el desarrollo tecnológico de hoy. También él pasó por una juventud tempestuosa; pero no se conformó, no silenció el clamor de su corazón. Buscaba la verdad que no defrauda, la belleza que no pasa. ¿Cómo la encontró? ¿Cómo encontró una amistad sincera, un amor capaz de dar esperanza? Encontrando a quien ya lo estaba buscando, Jesucristo. ¿Cómo construyó su futuro? Siguiéndolo a Él, su amigo desde siempre. En palabras suyas: “Ninguna amistad es fiel sino en Cristo. Y sólo en Él puede ser feliz y eterna” (cf. Réplica a las dos cartas de los pelagianos, I, I, 1); «Ama verdaderamente al amigo quien ama a Dios en el amigo» (Sermón 336, 2). La amistad con Cristo, que está en la base de la fe, no es sólo una ayuda entre muchas otras para construir el futuro, es nuestra estrella polar. Como escribía el beato Pier Giorgio Frassati, «vivir sin fe, sin un patrimonio que defender, sin sostener una lucha por la Verdad no es

vivir, sino ir tirando» (Cartas, 27 de febrero de 1925). Cuando nuestras relaciones reflejan este intenso vínculo con Jesús, ciertamente se vuelven sinceras, generosas y verdaderas.

Pregunta 2 – El valor de decidir

Santo Padre, nuestros años están marcados por las decisiones importantes que estamos llamados a tomar para orientar nuestra vida futura. Sin embargo, por el clima de incertidumbre que nos circunda, la tentación de ir posponiendo tales decisiones y el miedo a un futuro desconocido nos paraliza. Sabemos que optar equivale a renunciar a algo y esto nos bloquea, a pesar de ello percibimos que la esperanza nos muestra objetivos alcanzables por más que estén marcados por la precariedad del tiempo actual.

Santo Padre, le preguntamos: ¿dónde podemos encontrar el valor para decidir? ¿Cómo podemos ser valientes y vivir la aventura de la libertad auténtica, tomando decisiones radicales y cargadas de significado?

Santo Padre

La decisión es un acto humano fundamental. Observándolo con atención, entendemos que no se trata sólo de elegir algo, sino de optar por alguien. Cuando elegimos, en sentido profundo, decidimos qué queremos llegar a ser. La opción por excelencia, en efecto, es la decisión sobre nuestra vida: ¿qué tipo de hombre quieres ser?, ¿qué clase de mujer quieres ser?

Queridos jóvenes, se aprende a elegir a través de las pruebas de la vida, y en primer lugar recordando que hemos sido elegidos. Este recuerdo debe explorarse y educarse. Hemos recibido la vida gratis, sin elegirla. No somos fruto de nuestra decisión, sino de un amor que nos ha querido. En el curso de la existencia, se demuestra verdaderamente amigo quien nos ayuda a reconocer y renovar esta gracia en las decisiones que estamos llamados a tomar. Queridos jóvenes, es cierto lo que han dicho: “optar equivale también a renunciar a algo y esto a veces nos bloquea”. Para ser libres, es necesario partir de un fundamento estable, de la roca que sostiene nuestros pasos. Esta roca es un amor que nos precede, nos sorprende y nos supera infinitamente: el amor de Dios. Por eso, ante Él la decisión es un juicio que no nos quita ningún bien, sino que siempre nos lleva a lo mejor.

La valentía de elegir surge del amor que Dios nos manifiesta en Cristo. Él es quien nos ha amado con todo su ser salvando el mundo y mostrándonos así que el camino para realizarnos como personas es dar la vida. Por eso, el encuentro con Jesús corresponde a las esperanzas más profundas de nuestro corazón, porque Él es el Amor de Dios hecho hombre.

A este respecto, hace veinticinco años, precisamente en el lugar donde nos encontramos, san Juan Pablo II dijo: «es a Jesús a quien buscáis cuando soñáis la felicidad; es Él quien os espera cuando no os satisface nada de lo que encontráis; es Él la belleza que tanto os atrae; es Él quien os provoca

con esa sed de radicalidad que no os permite dejaros llevar del conformismo; es Él quien os empuja a dejar las máscaras que falsean la vida; es Él quien os lee en el corazón las decisiones más auténticas que otros querrían sofocar» (Vigilia de oración en la XV Jornada Mundial de la Juventud, 19 agosto 2000). El miedo deja entonces espacio a la esperanza, porque estamos seguros de que Dios lleva a término lo que comienza. Reconozcamos su fidelidad en las palabras de quien ama de verdad, porque ha sido realmente amado. “Tú eres mi vida, Señor”, es lo que un sacerdote o una consagrada pronuncian llenos de alegría y de libertad. “Te recibo como mi esposa y como mi esposo” es la frase que transforma el amor del hombre y de la mujer en un signo eficaz del amor de Dios. Estas opciones radicales y llenas de significado: el matrimonio, el orden sagrado y la consagración religiosa, expresan el don de uno mismo, libre y liberador, que nos hace auténticamente felices. Estas decisiones dan sentido a nuestra vida, transformándola según la imagen del Amor perfecto, que la ha creado y redimido de todo mal.

Pregunta 3 – Llamada al bien

Santo Padre, nos sentimos atraídos por la vida interior, aunque a primera vista se nos juzgue como una generación superficial e irreflexiva. En lo más profundo de nuestro ser, nos sentimos atraídos por lo bello y lo bueno como fuentes de verdad. El valor del silencio, como en esta Vigilia, nos fascina, aunque a veces nos infunda temor por la sensación de vacío.

Santo Padre, me gustaría preguntarle: ¿cómo podemos encontrar verdaderamente al Señor Resucitado en nuestras vidas y estar seguros de su presencia incluso en medio de las pruebas y las incertidumbres?

Santo Padre

Para dar inicio a este Año Jubilar, el Papa Francisco publicó un documento titulado *Spes non confundit*, que significa «la esperanza no defrauda». En ese documento, escribió: «En el corazón de toda persona anida la esperanza como deseo y expectativa del bien» (*Spes non confundit*, 1). En la Biblia, la palabra “corazón” suele referirse al ser más íntimo de una persona, que incluye nuestra conciencia. Nuestra comprensión de lo que es bueno, entonces, refleja cómo nuestra conciencia ha sido moldeada por las personas que forman parte de nuestra vida; aquellas que fueron amables con nosotros, que nos escucharon con amor y que nos ayudaron. Esas personas contribuyeron a modelarte en la bondad y, por lo tanto, a formar tu conciencia para buscar el bien en tus decisiones de cada día.

Queridos jóvenes, Jesús es el amigo que siempre nos acompaña en la formación de nuestra conciencia. Si realmente quieren encontrar al Señor resucitado, escuchen su palabra, que es el Evangelio de la salvación. Reflexionen sobre su forma de vivir y busquen la justicia para construir un mundo más humano. Sirvan a los pobres y den testimonio así del bien que siempre nos gustaría recibir de nuestros vecinos. Adoren a Cristo en el Santísimo Sacramento, fuente de vida eterna. Estudien, trabajen y amen siguiendo el ejemplo de Jesús, el buen Maestro que siempre camina a nuestro lado.

En cada paso, mientras buscamos lo que es bueno, pidámosle: quédate con nosotros, Señor (cf. Lc 24,29). Quédate con nosotros, porque sin ti no podemos hacer el bien que deseamos. Tú quieres nuestro bien; de hecho, tú eres nuestro bien. Quienes te encuentran también quieren que otros te encuentren, porque tu palabra es una luz más brillante que cualquier estrella, que ilumina incluso la noche más oscura. Al Papa Benedicto XVI le gustaba decir que quienes creen nunca están solos. En otras palabras, encontramos a Cristo en la Iglesia, es decir, en la comunión de quienes lo buscan sinceramente. El Señor mismo nos reúne para formar una comunidad de creyentes que se apoyan mutuamente. ¡Cuánto necesita el mundo misioneros del Evangelio que sean testigos de justicia y paz! ¡Cuánto necesita el futuro hombres y mujeres que sean testigos de esperanza! Queridos jóvenes, ¡esta es la tarea que el Señor resucitado nos confía a cada uno de nosotros!

San Agustín escribió: «Tú mismo lo mueves a ello, haciendo que se deleite en alabarte, porque nos has hecho para ti y nuestro corazón está inquieto hasta que descansa en ti. [...] Que yo, Señor, te busque invocándote y te

invoque creyendo en ti» (Confesiones, I, 1). Siguiendo esas palabras de Agustín, y en respuesta a sus preguntas, me gustaría invitar a cada uno de ustedes, queridos jóvenes, a decirle al Señor: “Gracias, Jesús, por llamarme. Mi deseo es seguir siendo uno de tus amigos, que, abrazándote, yo también pueda ser un compañero de todos los que encuentre en el camino. Concédeme, Señor, que aquellos que me encuentren puedan encontrarte a ti, incluso a través de mis limitaciones y debilidades”. Al rezar con estas palabras, nuestro diálogo continuará cada vez que miremos al Señor crucificado, porque nuestros corazones estarán unidos en Él. Por último, mi oración por ustedes es que perseveren en la fe, con gozo y valentía. Gracias.

HOMILÍA DEL SANTO PADRE LEÓN XIV

Tor Vergata

***XVIII domingo del Tiempo Ordinario,
3 de agosto de 2025***

Buenos días y feliz domingo:

Espero que todos hayan descansado un poco. En breve comenzaremos la mayor celebración que Cristo nos dejó, su presencia misma en la Eucaristía. Que Dios los bendiga a todos. Y que esta sea una ocasión verdaderamente memorable para todos y cada uno de nosotros cuando, juntos, como Iglesia de Cristo, lo seguimos, caminamos juntos y vivimos con Jesucristo.

Queridos jóvenes:

Después de la Vigilia que vivimos juntos ayer por la tarde, volvemos a encontrarnos hoy para celebrar la Eucaristía, Sacramento del don total de sí que el Señor ha hecho por nosotros. Podemos imaginar que recorremos, en esta experiencia, el camino realizado la tarde de Pascua por los discípulos de Emaús (cf. Lc 24,13-35). Primero se alejaban de Jerusalén atemorizados y desilusionados; se iban convencidos de que, después de la muerte de Jesús, ya no había nada más que hacer, nada que esperar. Y, en cambio, se encontraron precisamente con Él, lo acogieron como compañero de viaje, lo escucharon mientras les explicaba las Escrituras, y

finalmente lo reconocieron al partir el pan. Entonces, sus ojos se abrieron y el gozoso anuncio de la Pascua encontró lugar en sus corazones.

La liturgia de hoy no nos habla directamente de este episodio, pero nos ayuda a reflexionar sobre aquello que allí se narra: el encuentro con el Cristo resucitado que cambia nuestra existencia, que ilumina nuestros afectos, deseos y pensamientos.

La primera lectura, del Libro de *Qohélet*, nos invita a tomar contacto, como los dos discípulos de los que hemos hablado, con la experiencia de nuestros límites, de la finitud de las cosas que pasan (cf. *Qo* 1,2;2,21-23); y el Salmo responsorial, que le hace eco, nos propone la imagen de «la hierba que brota de mañana: por la mañana brota y florece, y por la tarde se seca y se marchita» (*Sal* 90,5-6). Son dos referencias fuertes, quizá un poco impactantes, pero que no deben asustarnos, como si fueran argumentos “tabú”, que se deben evitar. La fragilidad de la que hablan, en efecto, forma parte de la maravilla que somos. Pensemos en el símbolo de la hierba: ¿no es hermosísimo un prado florecido? Ciertamente, es delicado, hecho con tallos delgados, vulnerables, propensos a secarse, doblarse, quebrarse; pero, al mismo tiempo, son reemplazados rápidamente por otros que florecen después de ellos; y los primeros se vuelven generosamente para estos alimento y abono, al consumirse en el terreno. Así vive el campo, renovándose continuamente, e incluso durante los meses fríos del invierno, cuando todo parece callar, su energía vibra bajo tierra y se prepara para explotar en miles de colores durante la primavera.

También nosotros, queridos amigos, somos así; hemos sido hechos para esto. No para una vida donde todo es firme y seguro, sino para una existencia que se regenera constantemente en el don, en el amor. Y por eso aspiramos continuamente a un “más” que ninguna realidad creada nos puede dar; sentimos una sed tan grande y abrasadora, que ninguna bebida de este mundo puede saciar. No engañemos nuestro corazón ante esta sed, buscando satisfacerla con sucedáneos ineficaces. Más bien, escúchela. Hagámonos de ella un taburete para subir y asomarnos, como niños, de puntillas, a la ventana del encuentro con Dios. Nos encontraremos ante Él, que nos espera; más bien, que llama amablemente a la puerta de nuestra alma (cf. *Ap* 3,20). Y es hermoso, también con veinte años, abrirle de par en par el corazón, permitirle entrar, para después aventurarnos con Él hacia espacios eternos del infinito.

San Agustín, hablando de su intensa búsqueda de Dios, se preguntaba: «¿Qué es, entonces, esa cosa tan esperada [...]? ¿La tierra? No. ¿Algo

que se origina en la tierra, como el oro, la plata, el árbol, la mies, el agua? [...] Todas estas cosas causan deleite, son hermosas, son buenas» (*Sermón* 313/F, 3). Y concluía: «Busca a quien las hizo: él es tu esperanza» (*ibíd.*). Pensando, luego, en el camino que había recorrido, rezaba diciendo: «Y he aquí que tú [Señor] estabas dentro de mí y yo fuera, y por fuera te andaba buscando [...]. Llamaste y clamaste, y rompiste mi sordera; brillaste y resplandeciste, y ahuyentaste mi ceguera; exhalaste tu fragancia y respiré, y ya suspiro por ti; gusté de ti, y siento hambre y sed; me tocaste, y me abrasé en tu paz» (*Confesiones*, 10, 27).

Hermanas y hermanos, son palabras muy hermosas, que nos recuerdan lo que decía el Papa Francisco en Lisboa, durante la Jornada Mundial de la Juventud, a otros jóvenes como ustedes: «Cada uno está llamado a confrontarse con grandes preguntas que no tienen [...] una respuesta simplista o inmediata, sino que invitan a emprender un viaje, a superarse a sí mismos, a ir más allá [...], a un despegue sin el cual no hay vuelo. No nos alarmemos, entonces, si nos encontramos interiormente sedientos, inquietos, incompletos, deseosos de sentido y de futuro [...]. ¡No estamos enfermos, estamos vivos!» (*Discurso en el encuentro con los jóvenes universitarios*, 3 agosto 2023).

Hay una inquietud importante en nuestro corazón, una necesidad de verdad que no podemos ignorar, que nos lleva a preguntarnos: ¿qué es realmente la felicidad? ¿Cuál es el verdadero sabor de la vida? ¿Qué es lo que nos libera de los pantanos del sinsentido, del aburrimiento y de la mediocridad?

Durante los días pasados ustedes han tenido muchas experiencias hermosas. Se han encontrado entre coetáneos provenientes de diferentes partes del mundo, pertenecientes a culturas distintas. Han intercambiado conocimientos, han compartido expectativas, han dialogado con la ciudad a través del arte, la música, la informática y el deporte. Después, en el Circo Máximo, acercándose al Sacramento de la Penitencia, han recibido el perdón de Dios y le han pedido su ayuda para una vida buena.

De todo esto se puede deducir una respuesta importante: la plenitud de nuestra existencia no depende de lo que acumulamos ni de lo que poseemos, como hemos escuchado en el Evangelio (cf. *Lc* 12,13-21); más bien, está unida a aquello que sabemos acoger y compartir con alegría (cf. *Mt* 10,8-10; *Jn* 6,1-13). Comprar, acumular, consumir no es suficiente. Necesitamos alzar los ojos, mirar a lo alto, a las «cosas celestiales» (*Col* 3,2), para darnos cuenta de que todo tiene sentido, entre las reali-

dades del mundo, sólo en la medida en que sirve para unirnos a Dios y a los hermanos en la caridad, haciendo crecer en nosotros “sentimientos de profunda compasión, de benevolencia, de humildad, de dulzura, de paciencia” (cf. *Col* 3,12), de perdón (cf. *ibíd.*, v. 13) y de paz (cf. *Jn* 14,27), como los de Cristo (cf. *Flp* 2,5). Y en este horizonte comprenderemos cada vez mejor lo que significa que «la esperanza no quedará defraudada, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo, que nos ha sido dado» (*Rm* 5,5).

Muy queridos jóvenes, nuestra esperanza es Jesús. Es Él, como decía san Juan Pablo II, «el que suscita en vosotros el deseo de hacer de vuestra vida algo grande, [...] para mejoraros a vosotros mismos y a la sociedad, haciéndola más humana y fraterna» (*XV Jornada Mundial de la Juventud, Vigilia de oración, 19 agosto 2000*). Mantengámonos unidos a Él, permanezcamos en su amistad, siempre, cultivándola con la oración, la adoración, la comunión eucarística, la confesión frecuente, la caridad generosa, como nos han enseñado los beatos Pier Giorgio Frassati y Carlo Acutis, que próximamente serán proclamados santos. Aspiren a cosas grandes, a la santidad, allí donde estén. No se conformen con menos. Entonces verán crecer cada día la luz del Evangelio, en ustedes mismos y a su alrededor.

Los encomiendo a María, la Virgen de la esperanza. Con su ayuda, al regresar a sus países en los próximos días, en cada parte del mundo, sigan caminando con alegría tras las huellas del Salvador, y contagien a los que encuentren con el entusiasmo y el testimonio de su fe. ¡Buen camino!

Conferència
Episcopal
Tarraconense

Conferència Episcopal Tarraconense

Carta als joves

“... de Montserrat estel”

Tarragona, 27 de maig de 2025

Estimats joves, que la pau, l'alegria i la força del Crist Ressuscitat siguin amb tots vosaltres.

Com a arquebisbes i bisbes de les Esglésies que tenen la seu a Catalunya us saludem de tot cor. Diu l'Esclusura: “**Jove viu la joventut amb alegria i sigues feliç**” (Coh 11,9a), i ben bé aquest és el nostre desig: que l'alegria de Déu abundi en els vostres cors i guiï cada dia les vostres passes, perquè sou l'esperança de l'Església i del món. Ja deia encertadament sant Joan Pau II: «**La joventut és un bé de tots, un bé de la humanitat mateixa, en vosaltres hi ha l'esperança, perquè pertanyeu al futur i el futur us pertany**».

Ens adrecem a vosaltres amb motiu del Mil·lenari de la fundació del monestir de Montserrat, perquè, tal com ens recorda Mn. Cinto Verdaguer en el cant del Virolai, cantant a la Mare de Déu, «amb vostre nom comença nostra història i és Montserrat el nostre Sinaí». Quin goig per a tots nosaltres alçar els nostres ulls a la santa muntanya i contemplar la Moreneta, i des d'ella contemplar el rostre del Crist! Quanta gent, quants cors, quantes generacions han mirat a Montserrat i, pelegrinant vers el monestir, als peus de la Mare de Déu han trobat el consol, la pau, l'esperança i la fortalesa que només Déu ens pot donar.

En un esclat d'espontaneïtat i alegria Jesús proclama: “**Feliços els qui acullen la paraula de Déu i la guarden**” (Lc.11,28). D'entre tots els qui han viscut aquesta benaurança destaca de manera singular, aquella

jove de Natzaret, Maria, que escoltà dels llavis de l'àngel Gabriel aquelles paraules que ressonaran per sempre en la història de la humanitat: **“Déu te guard plena de Gràcia, el Senyor és amb tu”** (Lc.1,28). Ella, en la seva joventut, fou escollida, estimada i cridada a fer de la seva vida una autèntica benedicció per totes les generacions.

Déu escull els joves com a protagonistes privilegiats del seu projecte

El Senyor digué al profeta Jeremies: No diguis “soc massa jove”, ves on jo et diré i digues el que jo t'indicaré. No tinguis por, jo seré al teu costat (Jr.1,7-8)

Perquè –ho sabies?– Déu escull de manera preferent els joves per dur a terme els seus plans. L'Escriptura n'està plena d'exemples: Josep “el somiador”, un dels últims fills de Jacob, serà qui, malgrat una vida difícil des de jove, acabarà sent instrument de la salvació de Déu envers el seu poble (Gn.37-45); Samuel, un jovenet al servei del culte fou cridat per convertir-se en un dels profetes més impactants que mai hi ha hagut a Israel (1Sa.3); Ruth, que malgrat la seva inexperiència i fragilitat amb fidelitat i treball construirà la genealogia messiànica (Rt.1-4); David, el més petit de casa seva, fou ungit i escollit per guiar vers la grandesa al poble de Déu (1Sa.16); Esther, que malgrat la seva joventut ho arriscà tot per protegir els israelites dels seus enemics durant l'exili (Est.3-8); Daniel, un jove atrevit i capaç que sorprendrà a tots amb la seva saviesa i creativitat (Dn.1-13)... i podríem seguir! Déu escull els joves per dur a terme els seus projectes i miracles! Així ho ha fet al llarg de la història i ho continua fent avui!

Joves, Déu us estima i us crida a una vida plena i feliç. Una crida que feliçment troba resposta en molts de vosaltres, que desitgeu seguir aportant els fruits dels vostres talents, competències i creativitat, tot assumint responsabilitats. Una vida compromesa i entregada és el millor signe i la manifestació més clara d'un cor feliç i realitzat. Els reptes que afrontem en el nostre present, sols seran superats des de la suma dels cors generosos i esperançats, que moguts per la fe i l'amor volen fer d'aquest món un lloc millor, responent amb compromís i serietat al projecte que Déu té sobre cadascun de nosaltres.

L'alegria de la vocació

“Tots els fidels cristians, de qualsevol condició i estat, dotats de tants i de tan grans mitjans de salvació, són cridats pel Senyor, cadascú pel seu camí, a la perfecció de santedat amb que el mateix Pare del cel és perfecte” (Lumen Gentium 3, 11)

Déu et coneix profundament. Com diu el profeta: **“porto el teu nom escrit al palmell de la meva mà”** (Is.49,16). Té el teu nom en el seu cor i en els seus llavis, i et crida. Et crida a una vida de donació i felicitat. Una crida que ens interpel·la seriosament, profundament. En el recent Congrés de les Vocacions celebrat el passat mes de febrer a Madrid ressonava amb força la pregunta: *per a qui soc jo?* És vital, és essencial poder respondre a aquesta pregunta. Déu que ens coneix millor que nosaltres mateixos ens ajuda i acompanya a trobar la resposta. És Ell qui desvetlla el do d'una vocació que omple de sentit la vida. Qui soc jo? Per a què he nascut? Quin sentit té la meva vida? Com puc ser feliç i fer feliços els qui m'envolten? Són preguntes perennes que es repeteixen generació rere generació.

Un jove que es deia Agustí, va viure de manera intensa i convulsa la seva primera joventut provant de tot per trobar les respostes a aquestes preguntes. Cansat i desanimat, un dia va entrar en el silenci del cor i va sentir una veu que el cridava i llavors va trobar finalment el que havia estat cercant tota la seva vida. Aquest jove que va viure en el s. V ens deixa escrit en la seva autobiografia: **“Ens vas fer per a tu Senyor i el nostre cor resta inquiet fins que no reposa en Tu”** (Confessions,1,1,1). Aquest jove, després d'un recorregut vital serà el bisbe d'Hipona, conegut com Sant Agustí, i fou un dels Pares de l'Església més brillants de tots els temps. Quan trobem la nostra vocació, sigui quina sigui, segons el cor de Déu, brillarem com estels, tot s'il·lumina i som capaços de donar la millor versió de nosaltres mateixos. Jove, escolta el teu cor, escolta la veu de Déu que t'estima i et crida a viure l'aventura de ser realment tu mateix.

El papa Lleó (ell mateix pertany a l'Orde de Sant Agustí), en un discurs adreçat als joves, citant al sant bisbe d'Hipona, els preguntava: “... per què triges tant a seguir el qui et crida? Quan estàs segur de la recompensa, per què dubtes del dia? Compte! No et privis per les teves dilacions de la promesa que Ell et vol regalar”.

Reptes, dificultats i ferides

No esteu sols!

El goig i l'esperança. El plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot el dels pobres i afligits, són també el goig i l'esperança, el plor i l'angoixa dels deixebles del Crist (Gaudium et Spes 6, 1)

El papa Francesc en un encontre amb Teòlegs de tot el món celebrat a Roma el desembre del 2024 deia que **“la història està habitada per la bellesa i a la vegada ferida pel mal”**. I això que és perfectament vàlid per a la història universal, també ho és per a la història de cadascun de nosaltres. És cert que en el cor de cadascú hi ha una bellesa única i preciosa, però també és cert que hi ha ferides, que pel seu pes i la seva duresa deixen moltes persones arran de camí. I no pocs d'ells són joves. Això està actualment molt present en la nostra societat occidental. Com a bisbes, ens preocupa, i molt, aquest patiment. Són ferides que neixen d'una manca d'amor i d'un solituds cruels i pesants que angoixen i ofeguen fins a límits extrems. I ens preocupa molt constatar que aquestes ombres de tristesa, desencís i desesperació pesen en el cor de molts joves. Us diem, amb el cor a la mà: No esteu sols! Vosaltres, que per edat i natura, esteu plens d'energia, de somnis, d'il·lusions, de projectes, de ganes de viure, no deixeu que cap ombra que neix de la mentida o del mal enfosqueixi el vostre present i apagui el vostre horitzó vital! No esteu sols! Crist ens diu: **“Jo soc amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món”** (Mt.28,20), i amb Ell, hi ha també la seva Església, la comunitat de creients, on com a germans en la fe caminem junts, ens acompanyem, ens ajudem, on **“riem amb els qui riuen i plorem amb els qui ploren”** (Rm.12,15), perquè som la família de la fe, som comunitat i signe visible de comunió.

En el Sínode de Joves es va constatar que *“... no pocs joves no demanen res a l'Església perquè per a ells no és significativa i fins i tot alguns demanen que els deixin en pau perquè la consideren un destorb”* (sínode sobre els Joves, 53). Acolлим aquestes reflexions, i hem de dir-vos amb sinceritat que ens interpel·len seriosament. Volem que sentiu l'Església com la vostra casa, oberta, acollidora, amable, on tothom hi té cabuda i on tothom és estimat tal com Déu ens estima (Jn.13,34). Volem que l'Església, que les comunitats parroquials siguin per vosaltres espai d'encontre, de reconciliació, de descans, d'estímul i de creixement, de pregària, de fraternitat, on alimentats per la Paraula de Déu, per l'Eucaristia i per la vida en comunitat, trobeu el que el vostre

cor anhela. On pugueu descobrir i viure intensament l'experiència de l'Amor de Déu. Volem que l'Església sigui l'espai d'encontre viu i real entre tu i el Crist.

Maria, model de jove entregada i generosa

Maria es va aixecar i es va posar en camí, convençuda que el pla de Déu era el millor projecte per a la seva vida. (Missatge del Papa Francesc per la JMJ de Lisboa)

Tornant a posar els ulls en Maria, veiem com ella, jove inquieta i vital, no s'acomoda ni es refugia en cap "zona de confort", sinó que diligent i activa, es deixa interpel·lar per les necessitats de l'altre, i **"decididament se n'anà a la muntanya, a un poble de la Judea"** (Lc.1,39), en aquell cas per atendre a la seva cosina Elisabeth que estava en cinta. Maria s'activa, surt a servir l'altra i s'oblida de si mateixa. És el model que hem de viure com Església, i com a bisbes ens comprometem a viure intensament del seu exemple i estímul, per atendre-us, per cuidar-vos, per escoltar-vos i acollir-vos. Per caminar junts. I a la vegada us animem també a que deixeu que el Crist us interpel·li. Ell que també surt al nostre encontre, al vostre encontre, i us crida pel vostre nom. A cadascun. Que ressoni alt i fort el seu *"Talita Kum"* que traduït de l'arameu original que trobem en els evangelis vol dir: **"Jove aixeca't"** (Mc.5,41). És el que el Crist Ressuscitat li diu a Saule quan anava camí de Damasc i que li canviarà radicalment l'existència: **"Aixeca't, et faig testimoni del que has vist"** (Ac 26,16).

Deia el papa Lleó durant una Audiència General a Roma: "Joves, no espereu! Responeu amb entusiasme al Senyor que us crida a treballar en la seva vinya! No tinguis por, que el Senyor és generós i no et decepcionarà. Treballant a la seva vinya trobaràs la resposta a la profunda pregunta que porten dins del teu cor: quin sentint té la meva vida?".

T'hi atreveixes? Ho fem junts?

No podem deixar de recordar que estem dins de l'Any Jubilar on, cridats a ser pelegrins de l'esperança volem caminar junts, com Església sinodal, units per una mateixa fe, una mateixa esperança i una mateixa caritat. Com ens recordava el Papa Francesc: *"En un món sovint dividit*

per lluites i discòrdies l'Esperit Sant s'oposa a tota divisió perquè l'Esperit és harmonia, és unitat i ens porta la pau". Pelegrins d'esperança. Jubileu en l'Esperit.

Per això us convoquem el proper **25 d'octubre de 2025** a trobar-nos tots junts a Montserrat, en ocasió del Mil·lenari de la fundació del monestir que s'alça per venerar la imatge de la Moreneta i que concentra tanta història i cultura de la nostra terra, i on sobretot, es celebra i lloa des de la fe a Maria, Mare de Déu i Mare de l'Església. Volem que aquest **Mil·lenari Jove** sigui un signe preciós de la comunió de les nostres diòcesis i a la vegada un regal de present i de futur, ple d'alegria i d'esperança de les esglésies que pelegrinen a Catalunya.

Que la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya, vetlli i cuidi les nostres diòcesis, les nostres famílies i a tots aquells amb qui compartim el goig d'aquesta terra i amb qui estem cridats a viure en sincera fraternitat i amor evangèlic.

Rosa d'abril, Morena de la serra, de Montserrat estel: il·lumineu la catalana terra, guieu-nos cap al Cel.

ELS VOSTRES BISBES

Comunicat de la Reunió núm. 259

Els dies 9, 10 i 11 de juliol de 2025 va tenir lloc la reunió n. 259 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la Residència la Immaculada (Urbanització de Tartera, Prats de Cerdanya).

A aquesta reunió hi va participar per primera vegada Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, bisbe d'Urgell.

1. L'arquebisbe de Barcelona i cardenal, Mons. Joan Josep Omella Ome-lla, i el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Fra Xabier Gómez Garcia OP, han fet la petició que els seminaristes de les seves diòcesis es puguin incorporar al Seminari Major Interdiocesà de Catalunya (SMI), institució creada l'any 1988 i on actualment es formen els seminaristes de la majoria de les diòcesis amb seu a Catalunya.

La petició ha estat acollida positivament i aprovada unànimement pels bisbes que actualment formen part del Seminari Major Interdiocesà, de manera que el proper curs 2025-2026 els seminaristes que hi pugui haver dels bisbats de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat s'incorporaran plenament a l'esmentat Seminari.

D'altra banda els bisbes han designat, per un quinquenni, Mons. Romà Casanova Casanova, bisbe de Vic, com a bisbe delegat encarregat de l'acompanyament del Seminari Major Interdiocesà.

L'equip de formadors del Seminari Major Interdiocesà per al curs 2025-2026 estarà format per: Mn. Pere Oliva, rector; Mn. Jordi Domènech, vicerector de l'etapa propedèutica; Mn. Ignasi Fuster, vicerector de l'etapa discipular (filosòfica); Mn. Gabriel Casanovas, vicerector de l'etapa configurativa (teològica); Mn. Jordi Font, tutor d'estudis; Mn. Jordi Orobítg, director espiritual de l'etapa configurativa; P. Xavier Rodríguez, SJ, director espiritual de l'etapa discipular; P. Enric Puig, SJ, confessor de l'etapa configurativa i de l'etapa discipular; Mn. Josep Vives, director espiritual de l'etapa propedèutica; i el P. Jordi Latorre, SDB, confessor de l'etapa propedèutica.

Cada diòcesi continuarà comptant amb la figura d'un prevere nomenat pel propi bisbe amb el càrrec de «responsable de la formació sacerdotal» perquè participi en el Seminari Major Interdiocesà com a formador-pont entre el Seminari i la seva diòcesi respectiva.

2. El bisbe responsable de Migracions i Interculturalitat, Fra Xabier Gómez Garcia OP, ha informat que aquest servei interdiocesà ha quedat confi-

gurat amb la participació de delegats i delegades de totes les diòcesis amb seu a Catalunya. A la primera reunió es va acordar treballar coordinadament i en xarxa en diferents àmbits, així com en la promoció de comunitats acollidores i missioneres i l'intercanvi de bones pràctiques.

3. Arran dels desafiaments d'aquesta realitat pastoral, els bisbes conviden el Poble de Déu a conèixer en profunditat i orientar les consciències segons els principis de la Doctrina Social de l'Església. Entre aquests principis hi ha el dret a migrar de forma segura, el dret a no haver de migrar i el rebuig als discursos d'odi o les propostes de deportacions massives, com passa en alguns països, que no són conformes amb l'Evangeli, amb la postura de l'Església expressada en el magisteri dels darrers Papes, així com en els darrers documents i referències de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i altres Conferències episcopals arreu del món.

Atenent al bé comú, els bisbes reiteren la seva postura a favor d'una regularització extraordinària de persones migrades, segons el que disposa la Iniciativa legislativa popular presentada al Congrés dels Diputats, i reafirmen el propòsit de promoure a les diòcesis amb seu a Catalunya la cultura de la vida, de la pau i de l'encontre.

4. Han participat a la reunió el Dr. Joan Torra i el Dr. Ignasi Fuster, respectivament rector i vicerector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que han informat de la situació i els reptes de les diverses facultats que l'integren; la proposta de camins de col·laboració entre els diversos Instituts Superiors de Ciències Religioses que estan adscrits a la Facultat de Teologia; i finalment dels passos iniciats per tal que els *Documents d'Església* puguin ser consultables obertament a la xarxa a través de la pàgina web de l'Ateneu.

- 5.- Mn. Joan Àguila i Mn. Alberto Para, respectivament director i fins ara ecònom del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), han informat de les activitats i els projectes que s'han realitzat i es preveuen en un futur proper en el camp catequètic i també de l'economia del SIC.

Juntament amb el Sr. Eloi Aran, cap de l'àrea d'identitat i missió de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, han presentat el projecte d'un material destinat a l'acompanyament catequètic per a preadolescents i adolescents que es fonamenta en el catecisme *Testimonis del Senyor*, el *Directorí per a la catequesi* i tot seguint els temps litúrgics. Els bisbes han acollit la proposta com a molt interessant i els han animat a fer els passos necessaris per posar-la en marxa.

6. Els bisbes han acollit la visita de la Sra. Anna Vilà, responsable del Servei d'atenció a les víctimes d'abusos (SAVA) de l'arquebisbat de Barcelona, que amb Mons. David Abadias han presentat la proposta d'una trobada dels diversos Serveis de les diòcesis catalanes per tal de compartir inquietuds, experiències i unificar sinergies. La proposta ha estat acollida positivament.
7. En relació a la celebració del «Jubileu d'esperança 2025» s'ha informat de les properes trobades a Roma amb motiu del Jubileu dels joves, 28 de juliol al 3 d'agost; i del Jubileu dels catequistes, 26-28 de setembre. En el context d'aquesta trobada, la Sra. Isabel Campmany, delegada de catequesi de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, serà instituïda amb el ministeri de catequista.
8. Mons. Francesc Conesa Ferrer, bisbe de Solsona i referent de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) per a la fase d'aplicació del Sínode dels bisbes, ha informat de la publicació per la Secretaria general del Sínode de les «Pistes per a la implementació del Sínode. 2025-2028», assenyalant alguns elements a tenir en compte per a promoure la sinodalitat com a tarannà de l'Església a les diòcesis catalanes. Aquest tema serà motiu de reflexió en properes reunions.
9. Els bisbes han acordat nomenar Fra Octavi Vilà Mayo, OCist., com a bisbe president de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL) i Fra Xabier Gómez García OP, com a bisbe president del Secretariat Interdiocesà de Conservació i Promoció de l'Art Sacre (SICPAS) i Catalonia Sacra.
- S'ha procedit també al nomenament de Mn. Joan Àguila com a director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), renovat en el càrrec per tres anys.
10. Finalment s'han rebut informacions sobre altres camps de l'activitat pastoral conjunta:
- 2025 a) Aprovació definitiva del pressupost de la CET per a l'any 2025.
- 2026 b) Salvador Giménez, bisbe president del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), ha informat en relació als reptes de comunicació i la preparació de l'edició de *L'Església catòlica a les diòcesis amb seu a Catalunya. Memòria 2024*.
- 2027 c) Josep-Lluís Serrano i Mons. David Abadias han informat de la reunió amb els participants al Congrés de vocacions: «Per a

qui soc?», organitzat per la Conferència Episcopal Espanyola, els passats 7, 8 i 9 de febrer, apuntant a l'itinerari de treball per acollir i aterrar la cultura vocacional a les nostres diòcesis.

2028 d) S'ha recollit la informació de la trobada de Joves a Montserrat del proper dissabte 25 d'octubre, amb motiu del mil·lenari de Montserrat.

2029 e) Des del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC), Josep Chisvert, Delegat d'ensenyament del bisbat d'Urgell, ha informat sobre temes en relació amb el món educatiu.

2030 f) Finalment, amb motiu del 25è aniversari de la instauració del catecumenat a les diòcesis amb seu a Catalunya, els bisbes han acordat la data de la celebració d'aquesta efemèride per al proper dissabte 11 d'octubre a la Basílica de la Sagrada Família.

El darrer dia es va incorporar a la reunió el bisbe electe de Lleida, Mons. Daniel Palau Valero, en una jornada que va tenir un caire lúdic i de convivència amb la visita a la vila de Puigcerdà i a l'ermita de Sant Martí d'Ix.

Conferència
Episcopal
Espanyola

Conferència Episcopal Espanyola

La CEE y 19 diócesis españolas, reconocidas con el ‘Sello Infoparticipa’ por su calidad y transparencia en comunicación

La Universidad Autónoma de Barcelona (UAB) ha reconocido con el ‘Sello Infoparticipa’ a la Conferencia Episcopal Española (CEE) y a 19 diócesis españolas por su buena práctica en el ámbito de la calidad y transparencia de la comunicación de las instituciones, a través de sus páginas web. Desde 2013, la UAB distingue con este Sello de calidad a las instituciones que cumplen al menos con 30 de los 34 indicadores analizados.

Respecto a los porcentajes de calidad, la CEE ha obtenido un 94,12 % en este plan de evaluación. Las diócesis mejor valoradas son Bilbao, Burgos, Cartagena, Solsona, Tarragona y Terrassa, con un 100 % al cumplir con los 34 indicadores. Madrid, Toledo y Tortosa las siguen con un 97,06 %. Después, las tres diócesis de Cádiz y Ceuta, Coria-Cáceres y Huelva han obtenido un 91,18 %. Finalmente, con un 88,24 %, están Albacete, Ávila, Canarias, Jaén, Mérida-Badajoz, San Sebastián y Valencia.

Además, de las 70 entidades eclesiales analizadas –69 diócesis y la CEE–, 60 de ellas han superado la evaluación de la UAB tras obtener una puntuación igual o mayor al 50 %. 24 de ellas también han obtenido un porcentaje superior al 75 %.

¿Qué es el ‘Sello Infoparticipa’?

Infoparticipa es un proyecto de investigación de la UAB que trabaja desde 2012. Actualmente, el estudio se gestiona desde el grupo de investigación en Comunicación Sonora, Estratégica y Transparencia (ComSET) de la UAB, dirigido por Armand Balsebre y coordinado por Marta Corcoy. En 2022,

el proyecto Infoparticipa fue destacado por su buena labor en el ámbito del Gobierno Abierto y la Sostenibilidad con el premio Red Académica de Gobierno Abierto Internacional (Raga Internacional). Durante este curso 2024-2025, la CEE ha participado por primera vez en el análisis Infoparticipa de la UAB, con el objetivo de conocer y mejorar la calidad de sus servicios de información.

La evaluación de Infoparticipa comprende un análisis del último trimestre de 2024 y los primeros días de 2025, examinando diferentes indicadores sobre la transparencia de la institución a través de sus webs. Como criterios de evaluación, Infoparticipa presenta una metodología para las instituciones eclesiales que incluye 34 indicadores cuantitativos.

En ellos se estudia cada web desde la información que incluye sobre sus representantes, su organigrama, la agenda institucional, datos económicos, la doctrina social de la Iglesia, etc. Infoparticipa también incluye otro indicador sobre la estructura de la web y el lenguaje comprensible. La exigencia de este plan de evaluación presenta una exigencia superior a la establecida por la Ley 19/2013 de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno

De esta forma, las entidades eclesiales españolas concluyen su primera participación en el estudio Infoparticipa de la UAB con un balance positivo, al superar esta evaluación más del 85 % de ellas.

Descripción del estudio realizado

Esta evaluación de los portales de transparencia diocesanos se ha realizado a iniciativa de la Oficina de transparencia de la CEE y en colaboración con la Universidad Autónoma de Barcelona. Para preparar el estudio se constituyó un *focus group* con ecónomos representantes de varias diócesis (Bilbao, Canarias, Cartagena, Tarrasa y Toledo).

Posteriormente se definieron los 34 indicadores aplicados a las entidades de la Iglesia (diócesis y Conferencia Episcopal) y dos indicadores cualitativos. Los principales bloques en los que se articulan los indicadores son tres: Representantes, información de la institución y código de conducta; las normas de funcionamiento, doctrina y gestión de recursos económicos; y la información del día a día de la entidad y las herramientas de contacto con la sociedad.

Se valoró también la adecuada ubicación en la web de cada indicador y la facilidad de acceso a la información. Al mismo tiempo se acompañó el proceso de anonimización de los datos personales publicados en las webs.

Calendario de jornadas y colectas 2026

- 1 de enero de 2026 (solemnidad de Santa María, Madre de Dios): *JORNADA POR LA PAZ* (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 6 de enero de 2026 (solemnidad de la Epifanía del Señor): *COLECTA DEL CATEQUISTA NATIVO* (pontificia: Congregación para la Evangelización de los Pueblos) y *COLECTA DEL IEME* (de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- 18 de enero de 2026 (segundo domingo del tiempo ordinario): *JORNADA Y COLECTA DE LA INFANCIA MISIONERA* (mundial y pontificia: OMP). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal y colecta.
- 18-25 de enero de 2026 *OCTAVARIO DE ORACIÓN POR LA UNIDAD DE LOS CRISTIANOS* (mundial y pontificia). El domingo que cae dentro del octavario se puede celebrar la misa con el formulario «Por la unidad de los cristianos» (cf. OGMR, 373) con las lecturas del domingo.
- 25 de enero de 2026 (tercer domingo del tiempo ordinario): *DOMINGO DE LA PALABRA DE DIOS* (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 2 de febrero de 2026 (fiesta de la Presentación del Señor): *JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA* (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 8 de febrero de 2026 (segundo domingo de febrero): *COLECTA DE LA CAMPAÑA CONTRA EL HAMBRE EN EL MUNDO* (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- 11 de febrero de 2026 (memoria de la bienaventurada Virgen María de Lourdes): *JORNADA MUNDIAL DEL ENFERMO* (pontificia y dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día (aunque por utilidad pastoral, a juicio del rector de la iglesia o del sacerdote celebrante, se puede usar el formulario «Por los enfermos», cf. OGMR, 376), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.

- 1 de marzo de 2026 (primer domingo de marzo): *DÍA Y COLECTA DE HISPANOAMÉRICA* (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- 19/22 de marzo de 2026 (solemnidad de san José o domingo más próximo): *DÍA Y COLECTA DEL SEMINARIO*. Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- 25 de marzo de 2026 (solemnidad de la Anunciación del Señor): *JORNADA POR LA VIDA* (dependiente de la CEE). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 3 de abril de 2026 (Viernes Santo): *COLECTA POR LOS SANTOS LUGARES* (pontificia). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- 26 de abril de 2026 (Domingo IV de Pascua): *JORNADA MUNDIAL DE ORACIÓN POR LAS VOCACIONES* (pontificia) y *JORNADA Y COLECTA DE VOCACIONES NATIVAS* (pontificia: OMP). Ambas jornadas unen su celebración en este día por acuerdo de la CCXXXV Comisión Permanente de la CEE (25-26 de junio de 2015). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intenciones en la oración universal.
- 17 de mayo de 2026 (solemnidad de la Ascensión del Señor): *JORNADA MUNDIAL Y COLECTA DE LAS COMUNICACIONES SOCIALES* (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración de los fieles, colecta.
- 24 de mayo de 2026 (solemnidad de Pentecostés): *DÍA DE LA ACCIÓN CATÓLICA Y DEL APOSTOLADO SEGLAR* (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 31 de mayo de 2026 (solemnidad de la Santísima Trinidad): *JORNADA PRO ORANTIBUS* (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 7 de junio de 2026 (solemnidad del Santísimo Cuerpo y Sangre de Cristo): *DÍA Y COLECTA DE LA CARIDAD* (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.

- 29 de junio de 2026 (solemnidad de los santos Pedro y Pablo): *COLECTA DEL ÓBOLO DE SAN PEDRO* (pontificia). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- 5 de julio de 2026 (primer domingo de julio): *JORNADA DE RESPONSABILIDAD EN EL TRÁFICO* (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 26 de julio de 2026 (domingo más próximo a la memoria de santos Joaquín y Ana): *JORNADA MUNDIAL DE LOS ABUELOS Y PERSONAS MAYORES* (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 20 de septiembre de 2026 (tercer domingo de septiembre): *JORNADA MUNDIAL DEL TURISMO* (pontificia y dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 27 de septiembre de 2026 (último domingo de septiembre): *JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANTE Y DEL REFUGIADO* (pontificia). Celebración de la liturgia del día (por mandato o con permiso del Ordinario del lugar puede usarse el formulario «Por los prófugos y los exiliados», cf. OGMR, 373), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 18 de octubre de 2026 (penúltimo domingo de octubre): *JORNADA MUNDIAL Y COLECTA POR LA EVANGELIZACIÓN DE LOS PUEBLOS* (pontificia: OMP). Celebración de la liturgia del día (puede usarse el formulario «Por la evangelización de los pueblos», cf. OGMR, 373), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- 8 de noviembre de 2026 (Domingo XXXII del tiempo ordinario): *DÍA Y COLECTA DE LA IGLESIA DIOCESANA* (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- 15 de noviembre de 2026 (Domingo XXXIII del tiempo ordinario): *JORNADA MUNDIAL DE LOS POBRES* (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- 27 de diciembre de 2026 (Domingo dentro de la Octava de la Natividad del Señor, fiesta de la Sagrada Familia): *JORNADA DE LA SAGRADA*

FAMILIA (pontificia y dependiente de la CEE). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.

Sumari

ESGLÉSIA DIOCESANA

Bisbe diocesà

Homilies	5
Cartes dominicals	8
Activitats del Sr. Bisbe.....	13

Secretaria General i Cancelleria

Calendari de curs 2025-2026.....	15
----------------------------------	----

Vida diocesana

Crònica diocesana	22
-------------------------	----

SANTA SEU

Sant Pare

Missatge en la Jornada Mundial pels avis i la gent gran	27
Jubileu dels joves a Roma.....	30

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

Carta als joves.....	41
Comunicat de la Reunió n. 259.....	47

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Segell de transparència “Infoparticipa”	53
Calendari de jornades i col·lectes 2026	55

Subscripció anual: 35 €

Exemplar solt: 8 €

*El preu de la subscripció comprèn només l'edició del
«Butlletí del Bisbat de Terrassa» de l'any en curs*

